

גם החלקיק הוא שלם... להכליל את עצמנו עם השלם של כל ממד

מראת ידע 8/2018

ד"ר ברכה קליין תאיר ומנחי ארגניה: צקי רפאלוביץ, אורגד מרון, סמי שוורץ, מלכה אשר,
בת חן גולדמן, חנה אור

מדיום ארץ משתנה עם השינוי בכוללות האוניברסלית. השינוי משפיע על כל תחומי החיים שלנו. התוצאה:
הפרטניות חונקת
השליליות קוברת
האנושות מדוכדכת
הלהיטות והתשוקות שורפות

האם אנחנו בוחרים להצטרף לשינוי הגדול, או להמשיך בנתיב המוכר?

ומהו השינוי הגדול? **המעבר ממיקרו למאקרו** (שלם):

**אסטרטגיה של שלמים, תנועה של שלמים, מרחב של שלמים, חשיבה של שלמים, קול
של שלמים, נשימה של שלמים!**

אנחנו חלקיק (טיפה) משלם. גם חלקיק זה הנו שלם. האם תפישה זו קיימת גם בידיעה שלנו?

בארציות אנחנו חווים נפרדות, האם זו התנהלות של שלם?

בארציות אנחנו מקרבים את הדומים ודוחים את השונים, האם זו התנהלות של שלם?

בארציות אנחנו תמיד שואלים "איך לעשות", האם זו התנהלות של שלם?

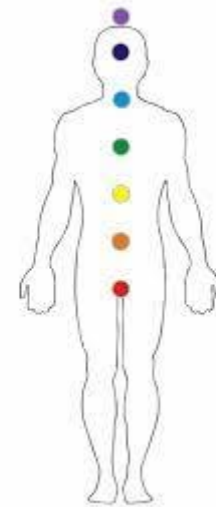
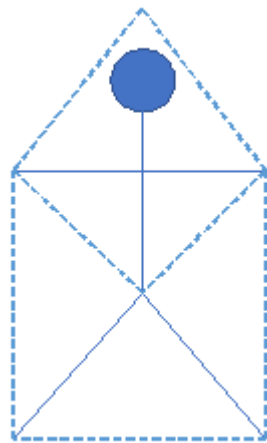
בארציות אנחנו פוסלים את האמת של האחר, האם זו התנהלות של שלם?

בארציות אנחנו חותרים להשיג תועלות אישיות, האם זו התנהלות של שלם?

בארציות אנחנו מצמצמים את עצמנו, האם זו התנהלות של שלם?

מהי התנהלות של שלם?

בעצם כל הכולליות האוניברסליות הינן שלם אטומי המתהווה ממשולשים בתוך משולשים, מנסרות בתוך מנסרות. לכל אובייקט שדה מגנטי אופייני לעצמו אשר משקף את עוצמת השלם שהוא. כאשר 7 המשולשים של הסדר של הגוף/הכלי של אובייקט (פרח הבריאה), מצליחים לייצר קואורדינטה אחת בנקות ה- WE (אנחנו), הם יוצרים שדה מגנטי מאוחד שבא לידי ביטוי בבריאות ההילה שלו. ההילה משקפת את עוצמת השדה המגנטי. היא זו שמשקפת על מכלולים אחרים בממדים שונים בהתאם לעוצמתה ומשקפת השפעות שונות.

גם אנחנו שלם. באנו ממדיום המושלמות – השלם (עץ החיים = פרוטוטיפ של יצור האנוש). כלומר, באנו מעתיד מושלם (דרגה ראשונה שלו היא הקומה ה-100). על מנת שנוכל לחזור אל נקודת המוצא מושלמים יותר ממה שיצאנו (שאלה של עוצמה), אנחנו חייבים היינו "ליפול" אל הבריאה הטבעית (עץ הדעת). טבעה הוא **סוד!** היא מוצפנת בהתאם למדרג האבולוציה ההיררכית. זאת, כדי שנשקיע מאמץ אבולוציוני לגלותו (לטפס חזרה).

הטיפול הוא מהאות פ' – לר' – לד' – לס' במילה פרד"ס¹, או מ-7 ידע ארצי - לידע שמימי - לידע אוניברסלי, או ממדיום רוחני למדיום אדוניתי, או מתוכניות הכשרה (מכאני) לתוכניות העברה (טכנולוגי). רק אם נצליח להכליל את עצמנו בשלם, להכליל את השלם שאנחנו עם השלם של המדיומים הגבוהים, נצליח לחצות שדות

¹ רבי לוריא: פשט: פרשנות מילולית על דרך הפשט שהיא דרך ההסבר הפילוסופי – פיזיקלי. ארץ האוהבים...רמז: פרשנות טיפולוגית שמקישה ממאורע אחד על מאורע אחר, וכלשון הרמב"ן "מעשה אבות סימן לבנים". ארץ המוארים...דרש: פרשנות אלגורית. שימוש בהלכות ואגדות הנלמדות מהתורה לפי כללים קבועים שאינם מתיישבים תמיד עם הפירוש הפשוט אלא עם עומק העניין. ארץ העילאיים...סוד: הבנת טקסטים דרך האמת לאמיתה. חכמת הנסתר, מערכת היחסים בבריאה על פי 10 ספירות הקבלה. ארץ המתקבלים.

אנרגיה מועצמת ביותר ולהגיע לקומה ה-100. זו התכלית הקיומית שלנו בחיים אלה. פעם זו היתה יכולת של מתי מעט, היום האנושות כולה חייבת לפתח יכולת שכזאת אם היא חפצה להמשיך בנתיב האוניברסלי.

אנחנו באים מהשלם...נפרדים מהשלם...חוזרים אל השלם!!!

במסע המרתק הזה, עלינו להבין לעומק את חמשת הרעיונות שמוצגים כאן ובכך, להאיץ תנועה אל עבר השגת השלם שאנחנו - התכלית.

1. השלבים העקרוניים בתהליך הבריאה:

3 פרקים בהתפתחות הבריאה: 7 שלבי היווצרות (מיקרו) – 7 שלבי כילול (אבולוציה) – 7 שלבים הפיכה לתודעת (מאקרו).

הם יצרו את מבנה הבריאה הדומה לביצה שמשקף ממאקרו למיקרו:

הקליפה ממד אטלנטה = מושלמות, שלם (ממנו נזרקה הספרה)
 כוללות תודעה (oji) = נוכחת בין הקליפה לקרום (המקום בו אנרגיות וידע מתאחדים בשלם. השתקפויות של הכוללות מאפשרות לברוא/ליצור סדרים ומערכות)
 כוללות אנרגיה = הקרום (אמת-כל...מתסיס את הבריאה)
 אמת-כל משליך את האנרגיות מכוללות התודעה על ממדו של אללה (שלם אטומי גדול)
 קיורדים = חלבון
 גיורדים = חלמון (שלמים אטומיים)
 נשמה כנקודת מוקד אנרגיית המהות (נקודת המוקד של אללה/אדיר-כל המוחלט/הבורא)

ההשתקפויות...האצלה...ההשלכה היתה אפשרית רק כאשר התוכנית להיווצרות הגיורז הטבעי (בתוכו אנחנו שוכנים) נכנסה למעגל. כלומר, התפתחות הבריאה הפכה לאפשרית רק כאשר כוללות מושלמת שנקראת אטלנטה החליטה שכדי להעצים את המושלמות שהם, הם חייבים להכניס למעגל בריאה טבעית (לצד בריאה טכנולוגית).

כלומר, המושלם שנקרא אטלנטה (הבוראים של הבריאה שלנו), היה חייב לברוא שלם שהוא סוד (מוצפן), כדי שהנברא ישקיע מאמץ אבולוציוני טבעי תחילה ולאחר מכן טכנולוגי, על מנת לגלותו. עם השקפה זו החלה הבריאה בה אנחנו נוכחים.

א. במפגש בין אוקיינוס שלא היה בו דבר ("ביצית") לבין ספרה אנרגטית (HAK, "זרע") שנזרקה אליו ממדיום עוצמתי ביותר ולא נגיש (ממד אטלנטה), התחילה תנועה – חלוקה "תאית" שהתסיסה את האוקיינוס. כלומר, לא יכולה להיווצר תנועה כלשהי או בריאה אם אין מפגש בין לפחות שניים. התנועה התחילית הביאה לידי קיום שני ממדים ניטרליים שאינם אנרגיה: ממד ללא תנועה וממד הדומייה. שניהם התאחדו ויצרו עוצמה חדשה שגם היא התחלקה: ממד ללא תנועה הפך לנשימה, וממד דומיה הפך לעוצמה. כאן האתגר שלנו: כיצד להסתעף בעדינות ובדומיה, להעז לבקר במחוזות

לא נודעים, לאסוף עוצמה לעוצמה ואז, לחזור ולהתמקד כאחד ולהשיג שלם (בדומה לנשימה), וחוזר חלילה.

ב. ממד העוצמה המשיך להסתעף, עד שהגיע 'לגבול' התיחום של הבריאה שלנו הידוע בשם כולליות **אמת-כל = "עולם האינסוף"**, מציאות האמת המוחלטת. זהו המדיום שהיום ממטיר עלינו גלי בקרה שמאיצים את התנועה שלנו אל עבר הקומה ה-100 ומסייעים בידנו להתאחד עם תודעת אמת-כל. כאן האתגר שלנו הוא להבין את האמת (שורשי הדברים ולא סימפטומטיים), לפעול על פי חוקים בלתי משתנים, לחבר את נצח העבר ונצח העתיד ולטפס.

ג. מממד אמת-כל הושלכו השפעות שגרמו למוטציה/שינוי צורה של **תודעה** (תודעה = הבנה, ידיעה, מודעות גבוהה. במאקרו התודעה היא ניטרלית ואין לה מאסה או אנרגיה. היא מסוגלת להעביר, לפזר לכל ממד, ויכולה היא לרכז את העוצמה האדירה מכל הממדים בנקודה יחידה. לעומתה, תודעה ארצית נצמדת לצורה ולחומר). כתוצאה מהשינוי נוצר אוקיינוס התודעה = **"עולם האצילות"**, השלם ממנו התחילה הבריאה בפועל - המרכז (שלם אטומי גדול). ממנו נאצלים הגלים ואליו הם חוזרים עוצמתיים יותר (בדומה לתנועה בים). כאן האתגר שלנו הוא להשיג תודעת שלם שהיא תודעת מהות שהיא תודעה ניטרלית, תודעה שתאפשר לנו לנוע רקורסיבית: לצאת מהמרכז ולחזור למרכז (פנימי/חיצוני כאחד).

ד. במהלכי זמן בהם התודעה אספה עוצמה לעוצמה החלה מוטציה/שינוי צורה של **אנרגיה**. כלומר, הפוטנציאל של האוקיינוס בו לא היה דבר התחיל להתגבש ולהצטבר עם התנועה של האמת ושל התודעה, ויצר 3 ממדים/יקומים: צליל - אור - אש. מהם באה לידי קיום האנרגיה הטבעית שהיא אנרגיית חומר גולמי, אנרגיה אבולוציונית (אנרגיה אוניברסלית) = **"עולם הבריאה"**. כאן האתגר שלנו הוא להבין כי אנרגיה וחומר אחד הם.

ה. במהלכי זמן, במכלול האנרגיות שבכוללות הטבעית - אוקיינוס העוצמה, בא לידי קיום המוח הקוסמי - עוצמה התחילית ואתו **מחשבה** שהיא אנטי חומר, אנרגיה קוסמית = **"עולם היצירה"**. הנבראים נבראו. המחשבות שלהם הצטברו ובאוקיינוס העוצמה שלימים נקרא אוקיינוס המחשבה (שלם אטומי ראשי). בתוכו נעים מחשבות כרטטים לוליניים (מיתרים). כאשר גל לוליני = מחשבה פוגש חלקיקי אנרגיה טבעית הדומים לתדרו, הוא מצליב את מיתר הרטט שהוא (מפגיש +/-) כדי שקול המחשבה ישמע) בנקודה הנקראת מהות (עוצמה יוצרת), וסוגר את חלקיקי האנרגיה בתוך הלולאה.

מתחיל תהליך הזנה (מבעד לשתי הזרועות) - התססה עד שמתקבל חומר גולמי של אובייקט מסוים (סוגי דוממים, צומח, חי, אדם, עולמות, גלקסיות, ממלכות וכד'). במהלכי זמן החומר הגולמי נפתח ויולד את עצמו.

הלולאה בעצם הופכת לכלי = לשדה מגנטי של אובייקט ספציפי. כאן האתגר שלנו הוא להפשיט את המחשבות ממלבושים ופרשנויות על מנת שנצליח לחבר מרכיבים שונים וליצור את החדש כל יום מחדש.

כלומר, היוצר = מחשבה, הוא גם הנוצר = סוג של שדה מגנטי (שדות מגנטיים שהם מרחבי יחסים נוצרים על ידי מחשבה שמופקת בקול או בשקט, במודע או שלא במודע)!

מכאן שבתוך אוקיינוס המחשבה נוצרו עולמות שונים שמכילים אובייקטים שונים והבריאה הקיומית הפכה לפקעת מורכבת, או מארג אדיר של שלמים אטומיים שהנם שדות מגנטיים מאוחדים מרמת המיקרו ועד לרמת המאקרו, שמאחדים ניגודים, הפכים ושונות². הכול פקעת של לולאות – לולאות אחת על גבי השנייה, כולן מחוברות, וכל אחת הינה שלם מיני אטומי בהתאם לטיטרציות (ריכוז) של תודעה – ידע – תדר. כל שלם מפתח את המערכת העצמית שלו. ניתן לתאר את הפקעת כיריעה של מטריה פתוחה ותחתיה את כל החיבורים כמערכת עצמית: השלמים האטומיים שהם שדות מגנטיים של צמחים, חיות, אדמה, אדם, או של כל דבר הנושא אנרגיה, הנוצר בהתאם לעוצמת תדרו העצמי (זה המבדיל בין אדם לאדם).

השלם הינו טבע מהות הבריאה. דבר אינו נמצא בהפרדה מדבר אחר (כי הכול נברא מתוך עצמו). תודעה – אנרגיה – מחשבה – חומר אחד הם. הכול שזור זה בתוך זה, כמו האוקיינוס בטיפה והטיפה באוקיינוס. הכול משפיע ומושפע בו זמנית. גם "לאדם עוצמת מוח מושלמת, פוטנציאל שכל מושלם, מהות מושלמת. אך אף על פי שהוא כה מושלם, הוא אינו יודע כיצד ללוש עיסה או לאפות לחם" ("ספר הידע", 12/104).

המארג האדיר שמחבר שלם אל שלם, יוצר סימפוזיה מופלאה צבעים, צלילים, תדרים שונים. לכולם מערכת תפעול זהה אבל מערכת אבולוציה שונה, כי האבולוציה קשורה למדרג ההיררכי של הבריאה. זהו מדרג של עוצמה, ריכוזיות, ידיעת האמת, השפעה.

ניקח לדוגמה את עולם המחשוב: מחשב רגיל אוגר את המידע שלו ביחידות מידע בסיסיות שנקראות **ביטים** ושומר את הנתונים באחת משתי צורות אפשריות; "0" או "1", הנקרא סופרפוזיציה (תנועה ליניארית של בחירה/ברירה, מערכת דו גרעינית). אלא שבניגוד לביטים המוכרים לנו כיום, מיחידות המידע הקוונטיות נדרשת היכולת להיות במצב שהוא שילוב של 0 ו-1, הנקרא **קוויביטים**. כלומר, אין הבחירה רק בין "0" או "1", אלא גם הבחירה בחיבור בין השניים, עם היכולת לשלוט ב"עד כמה" הוא כל אחד מהשניים (היכולת לברוא). כאשר מחברים ולא מפרידים או מבדלים, מהירות העיבוד של המחשבים האלה תגרום למחשבי העל של היום להיראות כמו מחשבוני כיס. כך גם עם הפוטנציאל האנושי והסיכוי שלו לחזור אל נקודת המוצא האדירה שלו (קראו מראת ידע על: **העולם בחוץ ענק! מה בין קוויביטים – מחשוב קוואנטי, לבין היכולת להשתלב בשני שינויים דרמטיים אשר מתרחשים עלינו? 4/2018**).

²שדה חשמלי נוצר הן על ידי מטענים חשמליים נייחים וגם נעים. כאשר מטען חשמלי נע, נוצר שדה מגנטי בנוסף לזה החשמלי. כלומר, שדה מגנטי נוצר על ידי חומר מגנטי שיש לו מומנט מגנטי קבוע = כוח לנוע או להסתובב (אלקטרונים). כלומר, הוא נוצר על ידי מטען חשמלי אשר נמצא בתנועה. מכאן ששדה מגנטי משתנה עם הזמן, והוא יוצר שני שדות: גם חשמלי (המטען נייח או נע) וגם מגנטי (המטען החשמלי נע – אלקטרונים/קוואנטי). הם מוכללים יחדיו ויוצרים אלקטרומגנטיות. השדה האלקטרומגנטי (והפוטון) מגיבים רק עם חלקיקים טעונים חשמלית.

כלומר, על פי התפישה החדשה שלי, לא משנה מצב השוק, לא משנים המשאבים, לא משנה מקומו של אדם, כולם יכולים להצליח, גם במציאות המשתנה. ואכן המציאות משתנה: התחרות לא תהיה יותר על נתח שוק או על משאבים חיצוניים, כי אם על משאבי תודעה - מוח - מצפון. 30% מהמקצועות הנלמדים או הקיימים היום לא יהיו רלוונטיים בעתיד הקרוב. פסי הייצור לא יהיו אלה של היום. מערכות השירותים החברתיים - רפואיים - חינוכיים יהיו שונים. האדם יהיה שונה. הארגונים ינהלו אחרת. והכול, כי המציאות החדשה היא מציאות של שפע, של פוטנציאל אדיר, של יכולות נפלאות, של ידע גדול, של יצירתיות, השראה וחדשנות יוצאי דופן.

על פי התפיסה החדשה, אדם או ארגון מצליח הוא לא זה שבהכרח עושה כסף ושולט בשוק, אלא זה שבבעלותו היכולת האבולוציונית לעשות חיבורים, לייצר כמה שיותר קואורדינטות ולהכליל הכול לשלם מובלל - מאוחד. זו היכולת האוטופואטית (self-creation) המושרשת ב-DNA שלנו, בגרעין המהות.

הכול בבריאה האוטופואטיות תמיד נע לקראת חיים מדרגה גבוהה יותר ולקראת תפקוד מלא יותר. הדחף המניע של החיים לכן הוא העצמת החיים = התכלית הקיומית = לחזור ולהשתכן בקומה ה-100 רק עוצמתיים ומושלמים יותר.

לכן:

שינוי או השתנות משמעם שינוי תדר, עוצמה, רמת צפיפות - ריכוז.

האתגר: האם אנחנו מצליחים להכליל את עצמנו עם השלם של כל ממד (אחרת איננו יכולים לטפס)? האם אנחנו מסוגלים לבנות, להצמיח, לחדש ולשנות את השדות המגנטיים בחיינו כמו: זוגיות, משפחה, ארגון, מדינה, פרויקט ולהשיג שלם? אם כן, באיזו דרך?

1. בעולם ה"עשייה" שהוא מדיום הלידה, האבולוציה והמבחנים, עלינו לפרום את הפקעת הסבוכה שאנחנו במיקרו, לחשוף תכנים, אמיתות, פנים, יכולות ולטפס. לא ניתן לפרום ולטפס אם איננו אוחזים בשני קצוות הפקעת שאנחנו, או בשני קצות שרשרת סיבה - תוצאה שאנחנו, או בשני קצות ה"מקל": קצה אחד של השרשרת (עבר, תמונת מצב נוכחית) הוא הזהות הארצית - חומרית - הישרדותית שלנו (פני האישיות), תפישה של מציאות חור מנעול (מוח מיקרו), התייחסות מוגבלת למי אנחנו, התמקדות בהשוואתיות, לעומתיות, לוחמנות, וכחנות על פרשנויות ועוד. זהו הכוח הדוחף. הקצה השני של השרשרת (עתיד) הוא המהות האדירה והעוצמתית שלנו = אדם גדול של הקומה ה-100 (מוח מאקרו), שהשגתה היא התכלית הקיומית שלנו. זהו קצה האמת - שורשי הדברים, מקור ההשראה, השלם, הרוח, האהבה, העוצמה, האדירות שאנחנו באמת. רק אחיזה בשני הקצוות כשלם, כלומר באיזון, מאפשרת לנו להעצים את חוללות המוח ולדעת מה נכון לעשות כדי לצמצם פערים/הפרשי פוטנציאל בין הקומה הנוכחית לבין הקומה ה-100. זהו הכוח המושך.

השלם נאצל/משתקף...התודעה בוראת...המחשבה יוצרת...העשייה פועלת!

באנו מהמאקרו = שלם מוכלל של הבריאה כולה = הנקודה, וירדנו אל המיקרו. מאחר ובבריאה הכול נמצא בתנועה רקורסיבית/מעגלית, עלינו לחזור לנקודת המוצא. נתיב החזרה מדורג והוא תלוי בעוצמת תודעת המהות שאנחנו מצליחים לבנות.

תחילה עברנו תוכניות הכשרה = אבולוציה ארצית, ובקושי התקדמנו 2 ס"מ. לא נוכל יותר להמשיך כך. עלינו להאיץ תנועה במקום אופקית, אנכית = להפוך ליניג'ה אוניברסלית, לטפס ולהגיע לקומה ה-100.

2. חוקים ותקנות קוסמיים שהינם נצחיים: החוקים והתקנות משתקפים פרקטלית מרמת המאקרו אל רמת המיקרו (האוקיינוס משתקף בטיפה, הטיפה משתקפת באוקיינוס). הבנתם לעומק מאפשרת לנו לברוא, ליצור ולפתור בעיות די בקלות במקום לבזבז זמן ומשאבים. אי ציות לחוקים ולתקנות מביא להרבה קשיים בקיום שלנו.

א. חוק ההשתקפויות – יחסים רקורסיביים (מעגליים, מחזוריים). הבריאה משתכפלת, מתחלקת משתלשלת על פי חוק ההשתקפויות 1:3:1. האחד השלם יוצר (3) נקודות מוקד שהופכות למשולש מאוחד (1). כל קודקוד במשולש ממשיך להתחלק לשלוש ואז מתאחד באחד, וכן הלאה (מקבלים מבנה בסיסי של שלם: מגן דוד 6+1). ההשתקפות והבריאה היא מתוך העצמי (self-creation). זו בעצם תנועת מעגלית, מחזורית שיוצאת מהנקודה, פותחת צופנים, אוספת פנים, אוספת עוצמה לעוצמה (יוצרת שלם אטומי), מטפסת וחוזרת אל נקודת המוצא ברמה גבוהה יותר. זהו תהליך אינסופי של יחסים והשתקפויות (הכול משפיע ומושפע בו זמנית). התנועה הרקורסיבית מעלה שאלה מרתקת שכולנו שואלים: מה קדם למה; הביצה או התרנגולת? היא מרתקת כי היא מאתגרת חשיבה – תנועה ליניארית מקובלת (זמן ליניארי) ומכריחה אותנו לחשוב שלם, מעגל, נצח העבר ונצח העתיד מתגלמים יחדיו כאן ועכשיו.

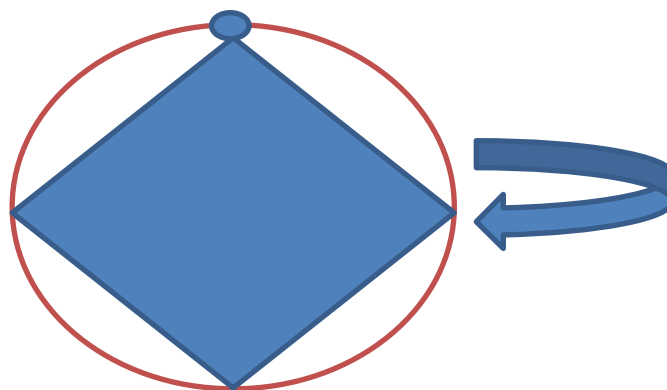
ב. חוק המשיכה – אוטונומיה. מאחר והכול נמצא בתלות הדדית של הזנה, בין 2 אובייקטים שמהדהדים באותו תדר מתקיים כוח משיכה/כוח מגנטי. המשיכה תמיד תהיה בין שני מטענים הפוכים בסימן שלהם (+/-) אבל נושאים כוונה דומה, כיוון דומה, תדר דומה. בעוד שדחייה נוצרת כאשר שני מטענים דומים בסימן שלהם (+/+, -/-) נושאים כוונה שונה, כיוונים הפוכים, תדרים שונים. באמצעות כוח המשיכה מלקטים יסודות, מחשבות, פוטונים של אנרגיה על מנת ליצור אובייקט, לחולל תנועה מואצת, לפתוח שסתומי ידע, להתחבר, לצמוח, להתחדש, לטפס ולהשתנות. אלא שבידי כל אובייקט במיקרו-במאקרו נתונה ההחלטה האוטונומית (חופש בחירה³) מה לייבא/למשוך ומה לייצא/לדחוף. החלטות אלה קובעות את גבולות האבולוציה של האובייקט. לא יכולה להיות אוטונומיה ללא תלות הדדית וההיפך.

הכוח המגנטי קיים רק בין מטענים שנמצאים בתנועה (ולא במנוחה...).

³ רצון חופשי טבעי הוא פרימיטיבי. אבל, רצון חופשי שמסוגל לקחת תודעה/ מחשבות תחת משמעת, הוא אמיתי.

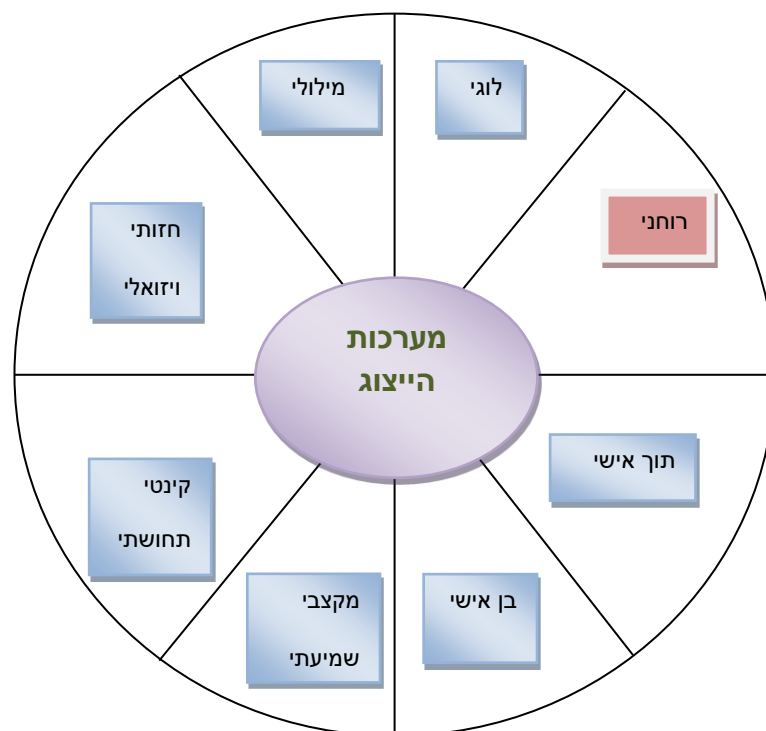
- ג. חוק סיבה-תוצאה - ייחוס עצמי. כל מה שמתרחש בכול רמות הבריאה ניזון מאמונות – פרדיגמות - כוונות – סיבות שמובילות לתוצאות מסוימות (מאמציות ועד לאוניברסליות). ניתן אף לומר כי אדם הוא שרשרת סיבה – תוצאה של מחשבות = הרטט הלולייני. בשרשרת ישנן טבעות של אגו, של פחד, של ספק, של ביטחון נמוך, לצד טבעות כמו הצלחות, כישלונות, אהבות, ידע, יכולות ועוד, מרגע הנשימה הראשון שלנו אי פעם. החכמה היא לפתוח את הצפנים שלהן, לתת לתכנים שם, לאיין התייחסות כי אי אפשר למחוק, להכלילם לפקעת חדשה, לבנות שדה מגנטי עוצמתי יותר ולהמשיך לטפס. על פי החוק, אף אחד לא עושה לאחר או גורם לאחר דבר מה. הכול הוא תוצר של ייחוס עצמי (המציאות נבנית במוחו של אדם ומתייחסת לעבר – עתיד – הווה שלו). הכול תוצר של איכות היחסים שלי עם עצמי, עם האחר, עם המציאות.
- ד. חוק האיזון - יצירה עצמית. כל תהליך הייבוא – ייצוא...שאיפה – נשיפה...אחיזת המקל בשני קצותיו (או את שרשרת סיבה – תוצאה), מבוסס על חוק האיזון. כלומר, מי שאחראי לשמור על הכול באיזון בחיינו הוא המצפון שלנו (מצפן). "מבית החרושת של המצפון שהינו ידו של אלוהים, שום חלק פגום לא יצא החוצה" ("ספר הידע", 8). המצפון מאפשר לנו לאחוז בשלם, לטפס, לגלות. הוא מסייע בתהליכי הבריאה החדשה היומיומית שלנו את עצמנו מתוך עצמנו (אוטופואיזיס). אנחנו נעים בין צורה למעבר לצורה ויוצרים "צורה" חדשה קריסטלית, שקופה, בריאה ועמידה יותר מתוך הפוטנציאל הפנימי שלנו.

3. הכול בבריאה נמצא בתנועה אוטופואטית (self-creation) שמטפסת תמידית אל עבר הממד הגבוה הבא. תנועת הטיפוס הסתעפות – התמקדות - חיבור הינה מעגלית/רקורסיבית. טבעה הוא לאסוף עוצמה לעוצמה, לתכלל הכול לשלם עוצמתי יותר ולהמשיך בטיפוס. זו המשמעות של חיים = צמיחה, התחדשות, השתנות פנימית וטיפוס אל עבר הווייה גבוהה יותר. זו המשמעות של הבריאה כמערכת אוטופואטית.

4. כדי לברוא מהות שלמה, לדעת את האמת, לגלות סוד ולטפס, אנחנו נדרשים לפתוח צופני ארכיבים (שסתומי ידע). כלומר, עלינו לפתוח שערי ממדים שיש בהם פוטנציאל עוצמה גדול יותר, למשוך את ה"דלק" שלהם (אנרגיה, ידע, מבחן) אל מחולל המוח שלנו, לפתוח ארכיבי ידע, להרחיב את מפתן הזיכרון, לאחד פנים וליצור פלטפורמה עוצמתית לטיפוס אל עבר אמת גדולה יותר, אל עבר גילוי הסוד. כי "סודות ממדי האמת נגלים רק לתודעות שמסוגלות להגיע אליהם...המפתח לשערים

- נמצא בידיו של האדם שמנסה לפתוח אותם. אי אפשר להפעיל כוח ולעולם המפתחות האלה לא נלקחים מאדם ("ספר הידע", חוברת 42). רבים מאיתנו משתמשים במושגים: נפל לי האסימון...נפתח לי צופן...כדי להבין מה זה אומר, עלינו להכיר את הדרך בה אנחנו חושבים:
- א. **מנגנון החשיבה שלנו** (העיבוד והפיענוח) בנוי משבעה מרכיבים אשר בארציות הם אינם מודעים זה לזה (לכן התגובתיות, העתקה, חוסר האונים, השיפוטיות). החכמה בתהליך האבולוציה היא לפתוח את השערים והמודעות גם לרצף המרתק: בינה – תבונה - היגיון – מצפון – מודעות – הבנה עמוקה – רעיון/מחשבה ובכך, להיות מסוגלים לשלוט על המחשבות שלנו. רק בתחנה השביעית אנחנו מצליחים לקלף את כל הפרשנויות ולהשיג מחשבה מוכללת אחת (בכל נושא).
- ב. אנחנו קולטים, מעבדים ומפענחים מידע בעזרת **מערכות הייצוג** שלנו (למה שמתי לב = תמונת מצב):

לוגית-מתמטית (סדר, התמקדות, חשיבה מופשטת), מילולית-לשונית (עושר, דיוק, משמעויות), חזותית-דמיונית (ראייה מרחבית ועל-חושית), קינטית (קלות התנועה, תחושות גוף), מקצבית (עבודה עם תדרים שונים, אודיטורית), בין-אישית (תקשורת, הקשבה, כבוד), תוך-אישית (פתיחת צופנים, התפתחות, מודעות, זהות - מהות) ורוחנית (ערכים אוניברסליים, אמונות/נאמנות, תודעה גבוהה). הכול מתורגם למחשבה = חש – מל.

ג. אנחנו קולטים, מעבדים ומפענחים מידע בעזרת **מערכות הדיגום** שלנו: כאשר אדם/ארגון דוהרים באוטוסטרדת ההרגל, ההתייחסות שלהם לשפע שסביבם היא: השמטה (לא רואים) – התייחסות השוואתית (פוסלים) – עיוות (מכופפים את המידע על מנת שייכנס לאוטוסטרדה).

ד. אלא שמרבית הידע האדיר העומד לרשותנו מוצפן בגלל סיבות אבולוציוניות; **עלינו ללמוד לפתוח צופני ארכיבים בעזרת עוצמת המוח שלנו**. לכל ממד של מציאות, יש % מארכיבי הידע שחייבים להיות פתוחים (עוצמות של מדרג היררכי). לכן, ככול שאנחנו מטפסים אל הקומה ה-100, יותר ויותר ארכיבים חייבים להיות פתוחים כדי לבנות את עוצמת כוח הדחיפה - משיכה של המוח.

היום ישנן שיטות טכנולוגיות – ארציות לגבי הצפנות מטעמי; ביטחון, אבטחה, תחרות. במונן בסיסי, הצפנה היא הסתרת משמעותו של מסר קריא באמצעות פונקציות ההופכות את המסר לרצף של סימנים המכונה **צופן**. הצופן אינו קריא למי שאין בידיו מפתח ההצפנה/פענוח המתאים. בפועל המפתח הוא בדרך כלל **סוד** משותף לשנים או יותר משתתפים, או ידע משותף. מפתח בקריפטוגרפיה הוא פיסת מידע, פרמטר, ביטים, בייתים, המאפשר שליטה על תהליך ההצפנה או הפענוח. אבל ההצפנה המשמעותית ביותר היא דווקא ההצפנה האבולוציונית.

הצפנה סימטרית נעשית בעזרת אלגוריתם (דרך שיטתית וחד-משמעית לביצוע של משימה מסוימת, במספר סופי של צעדים, בדומה למתכון. השימוש במפתח על ידי מורשה בלבד) שבו משתמשים **במפתח ההצפנה ופענוח זהה**. הסיבה שהצופן נקרא סימטרי היא כי נדרש ידע שווה של חומר סודי (מפתח זהה להצפנה/לפענוח) מהנותן ומהמקבל. דוגמאות להצפנות סימטריות: סיפורים, חלומות, ציורים, טקסטים מורכבים על פי הזזה של אותיות לפי חוקיות מסוימת (שחלוף, שיכול אותיות, היפוך אותיות), או החלפה על ידי אותיות אחרות לפי חוקיות ידועה (מפתח), קוד סודי – סיסמה, חתימה אלקטרונית ועוד. הפענוח נעשה על פי אותן מפתחות ההצפנה = תדר זהה = דומה מושך דומה.

הצפנה א-סימטרית שבה **מפתח ההצפנה והפענוח שונים**. הצפנה א-סימטרית (קויביטים) הינה רחוקה מהסדר הליניארי, מתודי, טכני שמוכר לנו בהצפנה סימטרית.

בכל הנוגע לאבולוציה, לא בהכרח מפתח ההצפנה נמצא בידנו, אלא רק מפתח הפענוח. ידע קוסמי רב מוצפן בארכיבים שלנו. כדי לפתוח אותם עומדים לרשותנו שני מפתחות:

מפתח ראשון של ספרת הסתרים של חיינו הוא השפעות טבעיות כמו השפעות משפחה, חינוך, סביבה, מחשבות (פילוסופיה, ספרי הקודש). מתקבלות באופן אינסטינקטיבי.

המפתח השני הוא הנתיב האבולוציוני - העצמת חוללות המוח (זו יכולת אבולוציונית). המוח הוא זה שנושא את המפתח לפתיחת הצופנים האבולוציוניים. עוצמת המוח מפענחת סודות באמצעות מנגנון החשיבה והמחשבה. הפעלת המנגנון תלויה ביכולת התודעה למשוך "דלק" קוסמי שווה

ערך לצופן אותו נפתח (לא בהכרח נדע מראש מה הוא). כדי למשוך דלק עוצמתי יותר, עלינו לאמן את מחולל המוח לתנועה מהירה ועוצמתית יותר. אנחנו מאמנים אותו בעזרת פיענוח טקסט מורכב (כמו למשל מראת הידע הזאת), ניסיון להשגת הבנה של מבחן או התנסות, האומץ להמציא הבנות ופרשנויות מדרגה גבוהה, ללמוד לחקור, לשאול שאלות, להיזכר בחתימה שלנו (בברית הקוסמית), להיזכר במנטרה שלנו (סיסמה שמזכירה לנו את מוצאנו), להקשיב. החכמה בתהליך היא לתת להתגלות זמן כדי להנכיח את עצמה במודעות שלנו. מהירות היא דרך לבזבז התגלות. ככול שנפתחים יותר צופנים ומתגלים פנים/סודות, נוצרת פלטפורמת טיפוס עוצמתית יותר אשר מקרבת אותנו לקומה ה-100, התכלית הקיומית שלנו. במילים אחרות, **פתיחת צופנים נעשית כדי להשיג הבנה עמוקה של השלם**. אדם שמפענח את עצמו, מפענח את סודות היקומים, הקוסמוסים, השמים, הלא נודע. ברגע זה מה שאיננו יודעים - ידענו קודם.

לאחר שהצופן נפתח נכנסות מערכות החשיבה – הייצוג – הדיגום לפעולת הפיענוח.

"הסכנה" בפתיחת הארכיבים היא שהמון תכנים מממדים שונים נפרשים בפני כול, הפערים מתחדדים, האמיתות מזדקרות והמאבק על מי צודק ומה נכון מתחיל (נפרדות, אנוכיות, תועלות אישיות, ביקורתיות, השוואתיות, חשדנות). זה לא עסק שקל לנהל אותו, כי יחסים משפיעים ברובדי הלא נודע, הלא ייאמן, הלא ודאי, הלא מוחשי. קשה לנו מאוד לראות בעיני המהות את עצמנו האדיר, את האחר או את המצב (ולא בעיניים החושיות), לכן אנחנו זקוקים להשתקפויות מבחוץ כדי ללמוד את היחסים בין כל הפנים שלנו שאליהם איננו מודעים.

5. מאחר ובתוך יחסים...

- מתגלים מנגוני החשיבה, הדיגום ומערכות הייצוג (כיצד אנחנו יוצרים שערים פנימיים מגבילים)...
- מתגלות הפרדיגמות שמנהלות את חיינו: מרמת המיקרו – US - התבדלות/אחידות, דרך I – עצמיות, הפרדה/פרטניות. מאלה עלינו ללמוד לעבור אל WE – אינות האני-העצמי, השגת מכלול פנימי/חיצוני, ועד UNITY - אי קיום/אחדות (ממדים עדינים): היחיד, היחד, היחידים, האחדים, האחד של האחד... ואז משיגים שלם, הוויה אמיתית, כוליות קריסטלית, האני-העצמי של המהות.
- מתגלה הפער בין תודעה ארצית לתודעה אוניברסלית...
- מתגלה הפער בין מה שחמשת החושים המוכרים רואים/קולטים לעומת האמת העשירה שנמצאת בתוך שדה מגנטי של אדם, צוות, מערכת וכד'...
- מתגלה הפער בין לדבר על... לבין להיות/לעשות את...
- מתגלה הפער בין אגו שמבקש להוכיח, להיות מורה, להיות מפקח, שוטר, צודק, שופט, תליון, לבין מהות שרק נוכחת בדומייה ולעומק, כי יודעת היא שכל אחד הוא המורה, השופט והתליון של עצמו. כל אחד אחראי לנתיבו שלו בלבד...

ומאחר ואלה משפיעים על לכידותו של השדה המגנטי מרמת המיקרו ועד לרמת המאקרו (על בריאותנו, עמידותנו, עוצמתנו), הרי שעלינו לעשות מעשה.

שדה מגנטי מטבעו הוא רגיש לכול תנודה, ל"טוב" או ל"רע". כאשר עולה מחשבה שלילית, ויכוח לא מכבד, כעס, פחד, הוכחה, ביקורתיות, אחיזה רק בקצה אחד של "המקל" - השרשרת וכד', השדה המגנטי מתערער, יוצא משיווי המשקל שלו ונבקע. אנחנו שוברים תדר. שבירת תדר מביאה למחלות, לקשיים, להתמוטטות פיזית, לפחד, לתסכול ובכך, מונעת מאיתנו השגת המטרות שהצבנו לעצמנו. גם כאשר אנחנו מערבבים שדות מגנטיים, אנחנו מחלישים את עוצמתנו.

כאשר השדה המגנטי בריא, נמצא באיזון זה מצביע על כך: שהמחשבות שלנו בריאות (מחוברות לאמת) והן תחת בקרה...שאנחנו מממשים תקנות וחוקי מאקרו...נמצאים בקבלה, כבוד, אהבה, אחווה, נוכחות ממהות...מצליחים ליצור קואורדינטה בין העוצמה הפיסית/תאית לבין העוצמה המוחית שלנו, בין שדה אחד לשדה שני, בין מכלול למכלול, בין שלם לשלם. אז אנחנו ממגנטים מציאות מדהימה, פתרונות יצירתיים, תוצאות יוצאות דופן.....מבצעים משימות בקלות ובהרמוניה...ולכן, מטפסים באופן מואץ.

מדוע זה חשוב?

כי לכידותו, בריאותו, עמידותו, או ההיפך, של שלם אטומי = שדה מגנטי קשור להבנת הקונספט WE. במרכז כל שלם אטומי/שדה מגנטי נמצא גרעין מהות אשר מחובר במיתר אנרגטי רב עוצמה – חוט הכסף אל נקודה מרכזית גבוהה יותר שהיא נקודת המוצא, המקור שלנו (הקומה ה-100). הנקודה במרכז השלם נקראת WE (אנחנו ולא אני). בכל קומה עוצמתו של ה- WE משתנה. כלומר, עוצמת השלם האטומי או בריאות ועמידות השדה המגנטי תלויות באיכות הקואורדינטה שנוצרת בין כל 7 הגופים, קואורדינטה שמושפעת מהיכולת שלנו להכליל את כל הפנים הפנימיים והחיצוניים כאחד. אם הכול פועל על פי החוקים הקוסמיים הרי שאז נוצרת קואורדינטה עוצמתית של WE (כל הקווים מצטלבים בנקודה אחת), אשר מאפשרת למגנט מפתחות אנרגטיים עוצמתיים יותר, לפתוח ארכיבי ידע גבוה יותר, לחשוף אמיתות, לאחד אותם ל- WE עוצמתי יותר, ליצור פלטפורמת טיפוס עוצמתית יותר ולהאיץ תנועה אל עבר מהותנו, הקומה ה-100. זו תנועה על הרצף; נפרדות (קיום בחומר, ארציות) - התכללות (אינות, שמימיות) - אחדות (אי קיום, אוניברסליות).

כדי להתכלל יש להפעיל בינה - היגיון - מודעות - הבנה עמוקה בעזרת אוויר רוח, קבלה, כבוד.

אם כן, נשאר האתגר: כיצד להיזכר בזמן אמת (ולא רק בעת משבר) בשפע סביבנו, באדירותנו, במשימה אותה באנו לממש, לאחוז בשדות מגנטיים בריאים, עוצמתיים בעלי השפעה, לאחוז במקל בשני צדיו (אחיזת השלם), או בשרשרת סיבה – תוצאה בשני צדיה? כיצד לקחת שליטה על המחשבות שלנו? לרשותכם 8 פעולות שעלינו להתאמן עליהן:

א. להשקיע בדיעת האמת הגדולה – שורשי הדברים (אור מבטל בורות). ככול שיותר טבעות הסוד שאנחנו נפתחות, כך אנחנו מצמצמים את ההשפעה של משוואת גירוי – תגובה. המילה "סוד" = 7 = שלם אטומי מוכלל.

ב. להשקיע בנאמנות: אמונה בעצמי כאדם גדול, להכיר באדירותי (אתגר: כיצד אנחנו יכולים לזהות/ לחשוב על עוצמה כמו המהות האמיתית שלנו?), לאחוז בתוכנית לאבולוציה, לדרוך במודע בנתיב השפע, אמון בכל הקורה, אמינות בשיח, אמן על האי וודאי.

ג. להשקיע בהאצה אבולוציונית = להבשיל מהר יותר את הגרעינים שבתוכנו המוכנים לפרוח, בעזרת שלוש שאלות שצריכות להוביל אותנו בכל נשימה:

- WHY – לשם מה? מהי התכלית? מהי הקומה אותה עלינו להשיג (כוח מושך)?
- WHAT – מה עלינו לעשות (לבחור בחיים, לאחוז בהגה החיים, לבחור להיות בצמיחה, התחדשות, השתנות וטיפוס תמידיים)? מהם המבחנים אותם עלינו לעבור? מהם ערכי המצפון המובילים (כוח דוחף)?
- HOW – מהי טכנולוגיית ההמראה שתסייע בידנו לשנות צורה, לטפס ולהגיע לקומה ה-100 (כוח מחבר)?

בתהליך ההאצה עומדים לרשותנו שני סוגי אנרגיה: עוצמה קוסמית (העוצמה השלישית) שהינה אנרגיה אבולוציונית המומטרת עלינו ללא הפסק והיא חוזרת ישירות לתאים. היא גורמת לשינוי צורה, לשינוי המבנה האטומי (אמת-כל). עופרת למשל משתנה לזהב בעזרת אנרגיה זו. עוצמה אוניברסלית (העוצמה השישית) שהינה אנרגיה של ידע שמקדמת את התודעה.

ד. להשקיע בהעברה במקום בהכשרה. המשמעות היא במקום להמשיך ולהשקיע ב-א/או = נפרדות, עלינו להשקיע באיון = השגת אחדות. תוכניות ההכשרה למיניהן שייכות למסלול רוחני – ארצי ומתמקדות באהבה, אנרגיית חסד, מחשבות ובתודעת אל. הן מביאות אנשים לממד אבולוציה 18 ולתדר תודעה 72 (ממד של איסוף). אלו הן תוכניות פונקציונליות – מכאניות (בעיקר אמונה שמעל דעת, מיומנויות וידע) אשר מרחיבות את המוכר והידוע ומסייעות בהסתגלות למציאות "שם" = שערי פשו ורמז. אין כמעט הבדלים בין בני האדם, להוציא יחידי סגולה. במשימה, לאדם אין תודעת עצמו כי הוא מחובר למקור האלוהי. לכן זו אבולוציה בין אדם לאל/למקום שלו. התנועה במסלול זה היא ברובה אופקית עם טיפוס מינורי בעזרת הכישורים: שכיבה – זחילה – עמידה – הליכה – ריצה.

מי שהצליח למלא את תאיו באנרגיות 72, אין לו צורך יותר בתוכניות הכשרה (בדומה למסטיק שאיבד מטעמו). עליו **לעבור** אל מרחבי האינסוף (ממדים אוניברסליים)...לפתוח שערי דרש וסוד (73-76) ולהתגלם בקומה ה-100 כיצור אנוש אמיתי, בעל היכולת הכול יכולה, מחובר לשורשי דברי האמת (ממד 19/76 רשת של השתקפות). זו התוכנית האדוניתית שמעבירה ממדיום המיקרו למדיום המאקרו: אנרגיות דין (מבחנים). התוכנית מתמקדת בפיתוח עוצמות מוח, ביכולת למשוך אנרגיות ממדיות גבוהות (דומה מושך דומה), ביכולת לדעת את עצמי לעומק ולהאמין באדירותי, להיות אדון לחיי, להשיג הבנה עמוקה של דברים, בעיקר כאשר הכול הוא ייחוס עצמי. האבולוציה כאן בעיקרה בין אדם לאדם; חשיפת האישיות האמיתית, נושאים של

כבוד, סבלנות, קבלה, נאמנות (נערי מעלית). התנועה במסלול זה היא ברובה תנועה אנכית בעזרת הכישורים: קפיצה, צלילה, גלישה, הסתחררות, טיפוס, כדי שנצליח:

- לשחות בים אינסופי של תודעה.
- לצלול אל מעמקי הידע האינסופי.
- לגלוש על גבי עוצמות של שדות אנרגטיים מרוכזים.
- לטפס על גבי השרשרת סיבה - תוצאה שאנחנו.

תשוקות, רכושנות, נפרדות הינם אזיקים שמונעים מבעדנו להיכנס לד' + ס'. אבל, אם נדע לאיין את האגו, לשחרר אחיזה בקרנות הארציים, לאחוז בניגוד, בהיפוך, בשונה (180°), אז נדע גם לאחוז בשלם. נצליח לאיין את התוכן והצורה ולאחד הכול לשלם שהוא מעבר לצורה. נדע להפעיל מצפון שנמצא בשיווי משקל.

ה. לממש את הסגולות והמסוגלות להיות בורא (אדם גדול). בכלנו, בגרעין המהות שלנו, קיימת היכולת האוטופואטית לברוא. "האל ברא אתכם - ואתם בוראים את עצמכם". כבוראים, אנחנו למדים להכיר את העושר הפנימי הקיים בתוכנו (כל אשר היה - הווה - יהיה מקודד בתוך ה-DNA שלנו), מנהלים את מערכת היחסים בין אורות (ידע, אנרגיות) לבין כלים (הגוף, שדה מגנטי, הילה), בוראים את עצמנו (שינוי צורה) ואת מציאות קיומנו בכל יום מחדש, מעיזים לפלרטט עם אי הוודאות ולהמציא, מעיזים לטפס ללא הרף אל עבר הממד הגבוה הבא, עד שנשיג מחדש את השלם שאנחנו ונתגלם בקומה ה-100 כיצור אנוש אמיתי.

כבוראים, אנחנו מהלכים על חוד התער תוך כדי אחיזה במקל בשני צדיו (או בשרשרת סיבה - תוצאה). ההליכה על חוד התער דורשת:

- ✓ אמון באני האדיר, ואמונה בכישרון האוטופואטי הטמון ב-DNA שלנו
- ✓ ריכוז - עוצמת מוח, חדשנות קוגניטיבית
- ✓ ביטחון ונאמנות במשימה
- ✓ הרפתקנות
- ✓ אימון בלהצליב שתי תנועות ולהשיג שיווי משקל (שאלת המצפון):

- תנועה אופקית שמאפשרת לאיין את הבחירה בין **דבר לניגודו**: חום וקור... חכם וכסיל על מנת להמשיך להתקיים.
- תנועה אנכית שמאפשרת להשיג שלם בין **דבר להיפוכו**: זהות ומהות, ארץ ושמיים, דת ומדע, חומר ואנרגיה, נפח ועוצמה ועוד (הצורך לחשוב הפוך למקובל).

מדע...דת [תורת הסוד מתחלקת לשני חלקים: "מעשה מרכבה" - כינוי מקובל לתאולוגיה וסודות השמים - מטפיזיקה בשפתו של הרמב"ם (דת, פילוסופיה), ו"מעשה בראשית" - סודות בריאת העולם ומדעי הטבע (מדע) הנובעים מהם. החיבור בין השניים מאפשר לנו לגלות את האמת שהיא מעבר לצורה, מעבר לתוכן, היא ממד של אנרגיה עוצמתית].

ארץ...שמיים
חומר...אנרגיה
נפח (חלל, חומר וזמן)...עוצמה ממדית
מציאות האשליה...מציאות האמת
חוץ...פנים
יחסי...מוחלט
נכון/לא נכון...הבנה עמוקה
High Vibration...Low Vibration
פרדיגמות US – I...פרדיגמות WE – UNITY
תנועה אופקית/ליניארית...תנועה אנכית/רקורסיבית
שינוי מציאות...השתנות פנימית
שיפור ותיקון...בריאת החדש כל יום מחדש
בינה...לב
פרטניות/תועלת אישית...מכלול/טובת המכלול
נפרדות/פריקות...שלם
צמצום...מלאות
טיפול בסימפטומים...טיפול שורש
התייחסות מכאנית/פונקציונלית...התייחסות דינמית/מהותית/תדרית

כלומר, הליכה על חוד התער דורשת אחיזה בשלם!

אסטרטגיה של שלמים, תנועה של שלמים, מרחב של שלמים, חשיבה של שלמים, קול של שלמים, נשימה של שלמים!

בנוסחה הבלתי משתנה של האבולוציה של יצור האנוש (ספר הידע, נספח 5 1014), סעיף 6 נאמר: תאהב את השלם (תאהב את הנברא בזכות הבורא). הסעיף מכיל בתוכו את כל יתר 5 הסעיפים: תאהב את עצמך...תאהב את האויב...תאהב את יצור האנוש...תאהב את החי ותאהב את הטבע.

האחיזה במקל בשני קצותיו /בשרשרת שאנחנו בשתי קצותיה, מאפשרת לנו לאסוף עוצמה לעוצמה, לחבר עבר - עתיד כאן ועכשיו, לצמצם את הפער בין לדבר על...לבין להיות/לעשות את...ולייצר טרנספורמציה

מהירה ועוצמתית. למה? כי מערכת ההזנה והדלק האוניברסליים לפתיחת הצופנים אינה **רגשית** – **סכרינית!!!** הקצוות...או בין הקומות.

אדם שמסול להלך על חוד התער = גשר הסיראט שעוביו פחות מעובייה של שערת ראשנו, נחשב בעיניי לכן, למחונן עשייה = מצמצמם את הפער בין...לבין...!!!

מכאן שמציאות הקיום שלנו היא **מציאות של משתתפים**, ולא מציאות של **צופים ונצפים** כפי שהורגלנו עד כה. איננו סובייקטים המופרדים באמצעות שמשות חלון בלתי נראית מעולם האובייקטים שאנחנו נמצאים בו. אנחנו לא ישויות מנותקות מכול מציאות חיצונית הנמצאת "בחוץ" ומשתדלים להגיע להכרתה כמשהו השייך לקטגוריה שונה מזו של עצמנו. אנחנו דזיין, טוען היידיגר, "היות שם", בוראים, נוכחים במציאות המשקפת לנו את התודעה, המחשבות ורובדי האבולוציה שאנחנו עוברים דרכם. זו מציאות תודעתית המתקיימת בתוך שפה – The house of being: השפה הפיזיקלית המתגלמת בחומר, השפה המנטלית המתגלמת בדמיון, השפה הפרטית והתרבותית שהיא שפה קולקטיבית. לדעת ויטגנשטיין, השפה יוצרת מציאות ולא מתארת מציאות. המילים מלבישות על המציאות, על התרבות ועל החברה מלבושים המגדירים את תפיסתנו, אך מונעות מאיתנו לראות פוטנציאל שהוא מעבר למוכר ולידוע.

לשם כך אנחנו מפעילים את "כלי העבודה" של בורא:

1. כוח הרצון כנגד כוח המשיכה של כדור הארץ, התניות, הרגלים (מזערי/סקרנות – פרטני/אמונה, נחישות לחזור אל העוצמה – מוכלל/הבנה עמוקה). היכולת לשלוט על המחשבות (אין תגובתיות או השפעות).
2. תודעה כרשת שאורגת/אוספת/מושכת פוטנציאל מחשבה (מתדלקת).
3. מחולל מוח (בינה-היגיון-מודעות) כפותח צופנים, מעבד, מתכלל/מערבל/מערבב ניגודים לפלטפורמת טיפוס, ומוציא אל הפועל.
4. קליטה כערוץ תקשורת (השראה, אינטואיציה).

1. להשקיע ב- 3 מהפכים (מרכבת הטיפוס): מהפך בתנועה/חינוך התודעה שלנו – מהפך בחשיבה/חינוך המוח/המחשבה שלנו – מהפך בעוצמה/חינוך המהות/המצפון שלנו.

← מהפך בתנועה/חינוך התודעה שלנו = מצוינות (כוח שדוחף השפעה, מאמינים באדירותנו, אוחזים בהגה החיים, מטפסים, מגיעים להבנה עמוקה של הדברים, בוראים מציאות). הסתעפות – התמקדות, תנועה רקורסיבית.

← מהפך בחשיבה/חינוך המוח והמחשבה שלנו = השגת חדשנות קוגניטיבית (כוח שמושך תדלוק, פותחים צופני ארכיבים, אוספים עוצמה לעוצמה, מרחיבים את מפתן הזיכרון, מתכללים ויוצרים פלטפורמת טיפוס, פותחים שערי ממדים, מגלים את הסוד שאנחנו משיגים מחשבה יחידה מוכללת, יוצרים מציאות), חשיבה אסטרטגית של שלמים. אנחנו ברובנו חושבים מכאנית: מתמקדים בתוכן, בחשיבה של חלקיקים, בחשיבה דיכוטומית

(חשיבה קרטזיאנית), במקום בחשיבה טכנולוגית שהיא חשיבה של שלמים. היא מאיינת ניגודים, הפכים, צורות, הגדרות והופכת אותם לשלם שהוא מעבר לצורה. היא חשיבה מודעת, קרה, עניינית, נעדרת פניות, נעדרת רגשות, נעדרת תגובתיות, נעדרת סנטימנטים, ניטרלית. משמעות הדבר היא להבין תודעתית מה זה אומר לאחוז את "המקל" או את "שרשרת סיבה – תוצאה" בשני הקצוות ולקבל שלם = "אחדות של מחשבה" ("ספר הידע", 28/256). אז אנחנו מצליחים להשיג תודעת שלם שמצליחה גם לדעת את האמת, גם לשקף וגם להשליך. תודעה שאינה שלם מעבירה רק ידע.

← מהפך בעוצמה/חינוך המהות והמצפון (כוח שמחבר ניגודים והפכים, פועל עם מאזני מצפון מאוזנים = לומדים לפלרטט על חוד התער תוך איון העדפה, תגובתיות, בחירה של או...או, ניטרליות כאן ועכשיו, הופכים למהות הלב, פועלים על פי מידות רוחניות, נוכחים במקום מוכיחים, משפיעים, ממגנטים, מחונני עשייה = עושים מציאות הלכה למעשה).

ז. להשקיע בבחירה בחיים (חיים ששווה לחקור = התכלית = הבחירה ב'עץ החיים', במקום ב'עץ הדעת', שהוא קשר ישיר אל המקור) ובבחירה לחיות = לאחוז בהגה החיים ולהיות בתנועה אינסופית של גילוי עצמי: צמיחה, התחדשות, השתנות וטיפוס. זו המשמעות של לפתוח ארכיבים/לפרום טבעות בשרשרת/להנביט את כל זרעי המחשבה שנזרעו בתת המודע ובגרעין המהות. אם איננו פותחים ארכיבים ומפריחים את הזרעים, הם נשארים עקרים, אנחנו לא יכולים לטפס על השרשרת שאנחנו, ונשארים מקובעים בזהויות מוגבלות; ממשיכים להתקיים בחיים שאין להם משמעות או תכלית, ואיננו מטביעים כל חותם.

ח. להשקיע בלהתכלל = כל תודעה מציגה לראווה תפקיד שונה. עם זאת, התכללות משמעה שכל התודעות חולקות רוח זהה של איחוד, בלי קשר לעוצמת הידע המתקבל. כלומר, אל לנו להאשים...לבקר...להיות חסרי סובלנות – חסרי סלחנות – חסרי אהב לשונה, לאחר, למנוגד, להפוך. הכול הם חלקיקי אנרגיה שעלינו להכליל (לאסוף עוצמה לעוצמה) בתוך "סיר המרק" וליצור מרקם אחיד – בעל קואורדינטה = שדה מגנטי בריא = מרחב שותפות איכותי ביחסים. אם איננו מתכללים, אין באפשרותנו לטפס בכוחות עצמנו. אדם לבדו לא מסוגל להיזכר, כי הוא חייב מראות, והוא גם לא יכול לחצות לבדו שדות אנרגטיים עוצמתיים, להסתחרר מבעד לחורים שחורים ולהגיע בשלום לקומה ה-100, כי הוא חייב להתכלל פנימה/החוצה ולהשיג עוצמת טיפוס.

ט. להשקיע באימון, אימון ואימון שמבטיח הצלחה (טעם נרכש):
FAITH (אמונה שמבטלת קשיים)

(להט/תשוקה/עוצמת הרצון ליותר) PASSION

(נחישות/התמדה/משמעת) DETERMINATION

(היכולת להתגבר על קושי/תקווה/אומץ/התעקשות) PERSEVERANCE

SPiritual Strength (עוצמות מהות, תודעה, מוח)

הצלחה - כישלון אם כן הם רק ערכים שמשקפים את מידת הקרבה לאמת, לסוד, להשיג את מהותנו האמיתית = להיותנו בוראים (אדם גדול). ככול שאנחנו קרובים יותר, יש לנו את היכולת להתנהל באופן תבוני כאן ועכשיו, להשיג את הלא ייאמן, את מה שהיה בלתי אפשרי רק אתמול, את מה שלא יכולנו לראות עד לא מזמן. אם לא נחתור להשיג את אלה, הרי שכל מה שנשיג, נשיג בזיעת אפיים.

ימים מוארים לכולנו

ברכה (בתיה) וצוות מנחי ארגניה

לקריאה משלימה:

[לחשוב הפוך ב-180°](#)

[להשקיע בהעברה ולא בהכשרה](#)